

Når man fra Kommissionens side farer ud med sådan et direktiv, giver man jo slet ikke arbejdsmarkedets parter mulighed for at forsøge at arbejde sig frem til et resultat i forhold til den sociale protokol. Man gør i virkeligheden forhandlinger umulige. Den ene eller anden part vil kunne støtte sig til formuleringerne i direktivet. Det vil derfor kun være skinforhandlinger, man nu vil kunne føre. Så selv om ministeren i sit lovforslag giver mulighed for, at arbejdsmarkedets parter gennemfører direktivet ved kollektive overenskomster, er tingene jo bestemt på forhånd.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at det er en uskik, at man blander sig i og regulerer arbejdsmarkedet ved lov og ikke giver lov til frie forhandlinger. Direktivet er dog blevet mere spiseligt siden det oprindelige udkast, som vi behandlede i Europaudvalget, og vi kan med de bemærkninger, jeg lige har fremført, støtte lovforslaget, fordi vi gerne vil være med til at afhjælpe implementeringen af EF-direktiver her i Danmark.

Ligesom fru Charlotte Antonsen har jeg også nogle spørgsmål af mere eller mindre opklarende karakter. De er dog så kedelige og tekniske, at jeg ikke vil trætte den fyldte sal med disse spørgsmål, men søge dem opklaret under udvalgsarbejdet.

Annette Just (FP):

Jeg må bedrøve ministeren med, at vi altså heller ikke kan støtte dette lovforslag.

Jeg vil ikke gentage alt det, som fru Charlotte Antonsen lige har sagt, men blot tilføje, at det dog er utroligt, at Socialdemokratiet med velberåd hu kommer her og med oprejst pande siger: Det er vel nok godt. Derved sætter de al den aftalefrihed over styr, som Socialdemokratiet har stået og talt så meget om er vigtigt – også når vi taler om EU-sager – at værne om. Og så kommer de med noget her, som reelt tager al indflydelse totalt væk fra de danske aftaler.

Så vil jeg derudover lige tilføje, at dette her jo er at gå langt ud over det, der står i det EF-direktiv, som Fremskridtspartiet har været modstander af lige fra starten. Jeg er med på, at EF-direktivet blev lidt bedre, end det var i første omgang, men stadig væk er det at blande sig i noget, som EU ikke skal blande sig i. Der må være aftalefrihed inden for de enkelte virksomheder, inden for de enkelte organisationer om, hvordan og hvorledes man ønsker dette her ført ud i livet. Vi tror ikke på, at dette vil hjælpe en

disse på noget af det; tværtimod, det vil være at føre befolkningen bag lyset.

Elisabeth Arnold (RV):

Lovforslaget skal gennemføre Rådets direktiv om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i virksomheder, der har afdelinger i flere medlemslande, med henblik på at høre og orientere arbejdstagerne.

Lønmodtagere i multinationale virksomheder og koncerner har lige så meget krav på og ret til at blive informeret og hørt om virksomhedens eller koncernens aktiviteter som en virksomhed, der kun har medarbejdere i Danmark.

Det indre marked og dets funktion medfører naturligvis, at der af og til og i stigende omfang sker processer med grænseoverskridende fusioner, overtagelse af andre former for sammenlutninger, og der vil dermed opstå flere virksomheder efterhånden, som også omfatter bedrifter i andre medlemsstater.

For at sikre en harmonisk udvikling på dette område bør virksomheder og koncerner, som opererer i flere medlemsstater, informere og høre repræsentanter for de arbejdstagere, som berøres af deres afgørelser.

Det Radikale Venstre støtter derfor forslaget om europæiske samarbejdsudvalg.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten anser dette lovforslag som et positivt om end lille skridt i retning af at kunne udvikle internationalt samarbejde og få lidt modvægt mod den magt, de multinationale selskaber har over os.

Et lille skridt siger vi selvfølgelig; vi er helt enige med hr. Peder Sass i, at dette her ikke engang kan sammenlignes med den indflydelse, som man har via samarbejdsudvalgene på danske virksomheder. Når vi ved, hvor lidt indflydelse samarbejdsudvalgene i 99 ud af 100 tilfælde giver de ansatte, så er vi altså nede her, hvor vi kan sige, at egentlig indflydelse på et multinationalt selskabs ledelsesdispositioner må man nok regne med at der ikke bliver meget af.

Dér, hvor vi ser det positive i det, er, at det selvfølgelig giver mulighed for noget information, og så giver det først og fremmest mulighed for at mødes på tværs af landegrænser inden for samme koncern og dermed mulighed for at udvikle samarbejdet mellem lønmodtagere, udveksle erfaringer, koordinere aktiviteter og koordinere det, man synes er nødvendigt for at kunne fremme lønmodtagernes interesser i den pågældende koncern.